

Sygn. akt: I C 995/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2015r.

Sąd Rejonowy w Jarocinie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Mariusz Drygas
Protokolant:	st. sekr. sądowy Monika Wojciechowska-Stasik

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2015r. w Jarocinie

na rozprawie sprawy:

z powództwa M. I.

przeciwko Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki M. I. kwotę 12.977,70 zł (dwanaście tysięcy dziewięćset siedemdziesiąt siedem złotych 70/100) wraz z ustawowymi odsetkami
 - a) od kwoty 12.567,20 zł od dnia 24 czerwca 2013r. do dnia zapłaty
 - b) od kwoty 430,50 zł od dnia 26 października 2014r. do dnia zapłaty
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie
3. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 4.068,00 zł (cztery tysiące sześćdziesiąt osiem złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu
4. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Jarocinie kwotę 1.200,08 zł (tysiąc dwieście złotych 08/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

SSR M. Drygas

Sygn. akt I C 995/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 8 września 2014r. powódka M. I. wniosła o zasądzenie od pozwanego Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń S.A. kwoty 12 327,20 zł wraz z ustawowymi licznymi od kwoty 11 896,70 zł od dnia 24 czerwca 2013r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 430,50 zł od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty. W uzasadnieniu powódka podniosła, iż w dniu 20 maja 2013r. doszło do kolizji drogowej, której sprawcą był podmiot posiadający zawartą z pozwanym umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Wskutek

powyższego, uszkodzeniu uległ należący do powódki pojazd marki A. (...) nr rej. (...). W dniu 22 maja 2013r. została zgłoszona pozwanemu szkoda. Pozwany przyznał powódce kwotę 5 205,70 zł. Sporządzony na zlecenie powódki kosztorys naprawy pojazdu wskazał, iż koszt ten przy zastosowaniu odpowiednich dla tego pojazdu części i kosztów robocizny wynosić powinien 17 102,40 zł. Ponadto uzasadnione jest roszczenie o zwrot poniesionego kosztu sporządzenia kalkulacji naprawy – kosztorysu w wysokości 430,50 zł.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa. Zarzucił, iż kalkulacja naprawy przedłożona przez powódkę jest nie do przyjęcia, albowiem wymienione zostały w niej tylko ceny części bez amortyzacji. Pozwany zastosował w kosztorysie urealnienie na części zamiennie, co nie narusza zasady pełnego odszkodowania. Ceny części zamiennych w kalkulacji naprawy wykonanej przez pozwanego pochodzą od producentów i importerów pojazdów oraz od dostawców niezależnych zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 8 października 2010r. w sprawie wyłączenia określonych porozumień wertykalnych w sektorze pojazdów spod zakazu porozumień ograniczających konkurencję.

W piśmie procesowym z dnia 2 marca 2015r. powódka rozszerzyła powództwo o kwotę 670,50 zł, dochodząc kwoty 12 997,70 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 12 567,20 zł od dnia 24 czerwca 2013r. do dnia zapłaty i od kwoty 430,50 zł od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty. Zmiana powództwa wiązała się z ustaleniem przez biegłego, iż koszt naprawy pojazdu w oparciu o oryginalne części wynosić powinien 17 772,90 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 maja 2013r. miała miejsce kolizja drogowa. Wskutek nieudzielenia pierwszeństwa przejazdu przez kierującego samochodem V. (...) doszło do zderzenia pojazdów, w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód powódki marki A. (...) nr rej. (...). Sprawca kolizji był ubezpieczony w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń S.A. W dniu 22 maja 2013r. powódka zgłosiła szkodę ubezpieczycielowi.

Dowód: zgłoszenie szkody w aktach szkodowych na płycie CD – k. 46

Tytułem odszkodowania pozwany ubezpieczyciel przyznał powódce kwotę 5 205,70 zł.

Dowód: informacja o przyznanej odszkodowaniu – k. 19

Powódka w postępowaniu likwidacyjnym prowadzonym przez ubezpieczyciela reprezentowana była przez pełnomocnika, który zlecił wykonanie kosztorysu. Koszt pomocy prawnej w postępowaniu likwidacyjnym oraz kalkulacji szkody wyniósł 430,50 zł. Dowód: faktura VAT nr (...) – k. 8, kosztorys – k. 12-19

Koszt naprawy uszkodzeń powstałych wskutek kolizji z dnia 20 maja 2013r. z zastosowaniem części oryginalnych wynosi 17 722,90 zł, a zastosowaniem części alternatywnych 7 027,72 zł. Wartość rynkowa pojazdu na dzień powstania szkody wynosiła 26 700 zł.

Dowód: opinia biegłego T. K. – k. 59-86

Tylko zastosowanie części oryginalnych producenta oraz zalecanej technologii naprawy producenta gwarantuje przywrócenie pełnej sprawności technicznej pojazdu, który uległ uszkodzeniu w wyniku kolizji z dnia 20 maja 2013r. Zastosowanie w/w części oraz zalecanej technologii naprawy gwarantuje przywrócenie walorów użytkowych pojazdu, bezpieczeństwa użytkowania oraz wartości pojazdu, do czego nie dojdzie przy zastosowaniu części alternatywnych. W dniu kolizji pojazd posiadał zamontowane wyłącznie części oryginalne producenta i takie też uległy uszkodzeniu w wyniku przedmiotowej kolizji.

Dowód: opinie biegłego K. P. – k. 134 - 136

Ustalając przedmiotowy stan faktyczny Sąd oparł się w zakresie ustalenia kosztów niezbędnych do naprawy pojazdu powoda na opinii biegłego T. K., a w zakresie celowości użycia określonego rodzaju części zamiennych i technologii naprawy na opinii biegłego K. P.. Sporządzone przez biegłych opinie są przydatne dla rozpoznania sprawy, gdyż w sposób jasny i zrozumiały odpowiadają na postawione pytania.

Sąd zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 822 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz zostaje zawarta umowa ubezpieczenia.

W przedmiotowej sprawie pozwany nie kwestionował, iż są spełnione co do zasady wszelkie przesłanki odpowiedzialności sprawcy za uszkodzenia pojazdów powoda na skutek zdarzenia z dnia 20 maja 2013r. oraz w konsekwencji - wobec zawartej umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych – także zakładu ubezpieczeń. Sporna natomiast była wysokość poniesionej szkody.

Posiadacz pojazdu mechanicznego lub odpowiadający w jego miejsce zakład ubezpieczeń jest zobowiązany zwrócić poszkodowanemu wszelkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego uszkodzonego pojazdu. Poszkodowany zmierzający do przywrócenia stanu poprzedniego uszkodzonego samochodu jest uprawniony do użycia przy jego naprawie oryginalnych części zakupionych w autoryzowanym serwisie samochodowym. Naprawa w takim wariantcie zapewnia bowiem w sposób bezsporny przywrócenie samochodu do stanu sprzed wypadku, w szczególności jeśli uprzednio w samochodzie zainstalowane były elementy oryginalne (por. wyrok SN z dnia 25 kwietnia 2002 r. sygn. akt I CKN 1466/99, publ. OSCN 2003/5/64). Pogląd powyższy znajduje wsparcie w stanowisku biegłego sądowego, zgodnie z którym, tylko naprawa przedmiotowego pojazdu przy użyciu części oryginalnych pozwoli na pełne przywrócenie wartości handlowej pojazdu powódki. Jest to na gruncie przedmiotowej sprawy stanowisko zasadne, gdyż pozwany nie wykazał, by w uszkodzonym pojeździe uległy uszkodzeniu części nieoryginalne.

Odwoływanie się przez pozwanego do treści rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 października 2010r. w sprawie wyłączenia określonych porozumień wertykalnych w sektorze pojazdów samochodowych spod zakazu porozumień ograniczających konkurencji jest całkowicie bezprzedmiotowe dla ustalenia wysokości szkody. Są to przepisy prawa antymonopolowego - dotyczą bowiem materii ochrony konkurencji i konsumentów, a ich celem jest zlikwidowanie monopolu producentów części i w konsekwencji zwiększenie konkurencyjności na rynku części zamiennych. Przedstawione przepisy nie regulują jednak w ogóle kwestii natury cywilnoprawnej, w szczególności nie upoważniają zakładów ubezpieczeń do określania rodzaju części zamiennych, którymi ma zostać naprawione uszkodzone auto.

Powódce przysługuje również zwrot kosztów poniesionych na etapie postępowania likwidacyjnego w związku z udzieloną jej wówczas pomocą prawną, jak również wykonaną kalkulacją szkody. Odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów może - stosownie do okoliczności sprawy - obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego (uchwała SN z dnia 18 maja 2004r. III CZP 24/04, publ. OSNC 2005/7-8/11). Ponadto koszty pomocy świadczonej przez osobę mającą niezbędne kwalifikacje zawodowe, poniesione przez poszkodowanego w postępowaniu przedsądowym prowadzonym przez ubezpieczyciela, mogą w okolicznościach konkretnej sprawy stanowić szkodę majątkową podlegającą naprawieniu w ramach obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Uzależnione jest to między innymi od tego, czy poniesienie tego kosztu było obiektywnie uzasadnione i konieczne (por. uchwała SN z dnia 13 marca 2012r. III CZP 75/11). W ocenie Sądu, pozwany znacznie zaniżając wysokość przyznanego odszkodowania doprowadził do sytuacji, gdy zasadne było zwrócenie się do prawnika oraz rzeczoznawcy celem ustalenia rzeczywistych kosztów naprawy, co z kolei dało podstawę do wystąpienia z przedmiotowym powództwem.

Reasumując, szkoda związana z uszkodzeniem pojazdu wyniosła kwotę 17 772,90 zł oraz dochodzoną przez powódkę kwotę 430,50 zł z tytułu kosztów porady prawnej i ekspertyzy przed wytoczeniem powództwa, łącznie 18 203,40 zł. Pozwany zapłacił przed wszczęciem procesu 5 205,70 zł. Do dopłaty pozostawała zatem kwota 12 997,70 zł. zł, którą Sąd zasądził w punkcie 1 wyroku

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.c. Stosownie do treści art. 817 § 1 k.c., ubezpieczyciel odpowiadający za sprawcę wypadku komunikacyjnego z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej popada w opóźnienie, jeżeli nie spełnia świadczenia na rzecz poszkodowanego w terminie 30 dni, licząc od dnia otrzymania zawiadomienia o wypadku. Powódka zgłosiła szkodę w dniu 22 maja 2013r., zatem odsetki należą się w części dotyczącej odszkodowania za szkodę w pojeździe od dnia 24 czerwca 2013r. (23 czerwca 2013r. to niedziela). W odniesieniu natomiast do kwoty 430,50 zł, powódka nie wykazała, by wzywała pozwanego przed wytoczeniem powództwa do jej zapłaty. Sąd zasadnym było, kierując się wyżej wskazanymi regułami, przyznanie odsetek po upływie miesiąca od dnia doręczenia odpisu pozwu, z którego pozwany dowiedział się o tym składniku odszkodowania, to jest od dnia 26 października 2014r. W zakresie odsetek za okres wcześniejszy powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. Z uwagi zaś na fakt, iż powódka wygrała sprawę w przeważającej części, Sąd zasądził na jej rzecz na podstawie art. 100 k.p.c. zwrot całości poniesionych przez kosztów procesu. Na zasądzoną kwotę złożyła się opłata od pozwu w łącznej wysokości 651 zł (617 zł + 34 zł), zwrot wykorzystanej części zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego w kwocie 1 000 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika powódki w wysokości 2 400 zł, a także 17 zł tytułem opłaty skarbowej do pełnomocnictwa. W odniesieniu do nieuiszczonych kosztów sądowych związanych z kosztami opinii biegłych w wysokości 1 200,08 zł wydatkowanych tymczasowo przez Skarb Państwa, Sąd nakazał pobrać je od pozwanego i to na podstawie art. 83 ust. 2 w związku z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2014r, poz. 1025 ze zm.) i w związku z art. 100 k.p.c.

M.Drygas

.